

Kendinize Engel Olmayın

1950"li yıllarda kamuoyunda; doktorların araştırmalarına dayanarak "bir mil dört dakikanın altında koşulamaz, bu insan fizyolojisi açısından mümkün değildir"

1950"li yıllarda kamuoyunda; doktorların araştırmalarına dayanarak "bir mil dört dakikanın altında koşulamaz, bu insan fizyolojisi açısından mümkün değildir" yargısı vardı. Bu görüşler atletizmle uğraşan atletleri ve atletizm otoritelerini etkilemiştir. Atletizm otoriteleri ve atletler bu görüşün etkisinde kalarak bir mili dört dakikanın altında koşmayı hiç düşünmediler. Yarışmalarda bütün atletler artık rekor kırmak için değil sadece birinci olmak için koşuyorlardı.

Roger 1954 yılında yapılacak olan yarışa bir yıl kala bir mili dört dakikanın altında koşmak için hazırlanmaya başladı. Bu hedefine ulaşmak için tam bir yılı vardı. Bir yıl boyunca bütün fiziki çalışmalarını yaptı; ama Roger biliyordu ki bu yarışmada hedefe ulaşmak için sadece fiziksel antrenmanlar yeterli değildi. O her gün zihinsel antrenmanlar da yapmayı ihmal etmedi. Zihninde artık tek bir düşünce vardı: Hedefe ulaşmak. Hedef ise bir mili dört dakikanın altında koşmaktı. Bunun için bütün yolları deneyecekti. O, bu yarışa hazırlanmaya "Bir mili dört dakikanın altında koşacağım" diye başladı. Kendisine olan güveni tamdı. Zihninde hep bir yıl sonraki yarışı ve onun sonunda kıracağı rekoru düşünüyordu. Yarış başladığında tüm yarışçılar birinci gelmeyi düşünürken Roger rekora koşuyordu. Onun tek hedefi vardı, bir mili dört dakikanın altında koşmak.

Onu gerçekleştireceğinden şüphesi yoktu. Yarış Roger"ın birinciliğiyle bitti. Onun için birinci gelmek önemli değildi. Skor borda yöneldi. Orada yazan rakam 3,59" du.

Roger başarmıştı. Bir yıl boyunca çaba sarf ettiği hedefine ulaşmıştı. Roger zaferi bedensel gücü ile değil, zihinsel gücü ile kazandı.

Roger"den sonra gelen birçok sporcu da zihnin gücünü keşfederek inanılması mümkün olmayan rekorlara imza attılar. Bir yıl içerisinde aynı rekoru 300 atlet kırmayı başardı. Artık sporcular inanılmazları gerçekleştirmenin formülünü %20 bedensel gücü % 80 zihinsel gücü olarak zetliyorlardı.

Temizliğini yaptığı üniversiteyi kazandı hedefi rektörlük

O gece gözüne uyku girmedi. Ne de olsa 12 saat sonra liseyi bitirecek, idealindeki mesleğe bir adım daha yaklaşacaktı. Ama mutluluğu kısa sürdü. Şimdi anlatmaya bile çekindiği bir gerekçeyle okul idaresi diplomasını vermedi.

Hayalleri yıkılmıştı. Kaderin sırtına vurduğu yük ağırdı. Ailesinin maddi gücü yoktu, çalışmak zorundaydı. Dondurma satmaktan tutun da emlakçılıktan, güvenlikçiliğe kadar pek çok işte çalıştı. Fatih Üniversitesi'nin yemekhanesine hizmetli olarak girdiğinde hayatında yeni bir sayfanın açılacağından habersizdi. Yılmadı, açıköğretim sınavlarına girip lise diploması aldı. Süpürgecilik yaptığı okulda artık burslu bir öğrenciydi.

Hikayenin kahramanı 26 yaşındaki Tavabil Alkaç, inanarak çalışmanın ve başarının güzel bir örneği. Dokuz ay boyunca çöplerini toplayıp, koridorlarını süpürdüğü, mutfağında masalarını temizlediği okulda artık burslu bir öğrenci. 'Günde 20 saat çalışmanın karşılığını aldım. Hayatın engelleri beni alt etmeye yetmedi.' diyerek özetliyor başarısının sırrını. Azmi ve gayretiyle sınıf arkadaşlarının da gözdesi Tavabil. Hepsi ona karşı son derece saygılı. Bunda sınıfın en büyüğü olmasının da etkisi var tabii. 'Kimileri hayata 1-0 yenik başlar. Ben onlardanım.' diyor Tavabil.Çorum'lu dört çocuklu dar gelirli bir ailede dünyaya gelmiş. İlk ve ortaöğrenimini Çorum'da tamamladıktan sonra lise için Çankırı'nın yolunu tutmuş. Okulu bitirmesine yalnızca 12 saat kala kimseye anlatmadığı bir nedenle diplomasını alamamış. Tavabil, 'Bütün hayallerim yıkılmıştı. Ne yapacağımı bilmeden memleketime döndüm. Çok zor günlerdi unutmak kolay olmadı.' diye anlatıyor yaşadıklarını. Askerliğini yaptıktan sonra 2001 yazında İstanbul'daki abisinin yanına gelir. Hem üzüntüsünü unutmak hem de iyi bir iş bulup çalışmak niyetindedir. Bir süre dondurma satar, emlakçıda çalışır. 2002'de Fatih Üniversitesi'nde hizmetli olarak işe girer. Çöp toplayıp yerleri paspaslarken bir yandan da üniversiteyi kazanmayı hayal eder. Bir akşam, 'Bu üniversiteye öğrenci olarak döneceğim.' umuduyla evinin yolunu tutar. Lise diplomasını almak için kolları sıvar. 2004'ün Eylül'ünde açık lise sınavına girip lise diplomasını alır. Ancak asıl çalışma bundan sonra başlar. Hikayenin bu kısmını Tavabil'den dinliyoruz: 'Günde üç buçuk saat uyku ile dokuz buçuk ay direndim. Fatih Üniversitesi'nde temizlikçilik işini bırakıp abimin yanında mobilya atölyesinde çalışmaya başladım. Sabah 8'den akşam 7'ye kadar atölyede çalışıyordum, bir saatlik dinlenme molasından sonra sabah 3'e kadar üniversite giriş sınavına hazırlandım. Her gece 450-500 civarında soru çözüyordum.'

ÖSS sınavından sonra abisinin yanında çalışmaya devam eder. Bir gün dershaneden öğretmeni arar. Telefonun ucundaki ses 'Tavabil hangi üniversiteyi kazanmak istiyorsun?' demektedir. Tavabil, 'İlk tercihim olan Fatih Üniversitesi'nin tarih bölümünü burslu kazanmak istiyorum. Ama çok zor bir ihtimal.' cevabını verir. Öğretmeni 'Gözün aydın!' dediğinde ise birkaç dakika kendine gelemmez. 'Çöplerini döküp, süpürdüğüm, hayalimdeki üniversiteye şimdi öğrenci olmuştum.' derken gözlerinde ilk günün onuru beliriyor Tavabil'in. Geçtiğimiz eylülde girmeye hak kazandığı

üniversitenin ilk günü yine çöpünü dökmeye gitmiş. Tavabil sebebini şöyle açıklıyor: 'Şükür etmek istedim Allah'a. Ben çalıştım o da karşılığını fazlasıyla verdi.' Şimdi tek bir hayali var, o da eğitim aldığı okulun rektörü olmak. Bunun için süre bile belirlemiş. '20 sene sonra Fatih Üniversitesi'nin rektörü olacağım.' diyor. Üniversiteye hazırlanan gençlere de bir mesajı var: 'Hazırlık döneminde muhasebe yapmayın. Sadece ders çalışın.' Üniversite sınavını düşmana benzeten Tavabil, sözlerini şöyle tamamlıyor: 'Ama mert. Korkacak bir şey yok sınavdan. Düşman mert ise onunla mücadele etme yolu da bellidir. **Çalışmak, çalışmak ve çalışmak.'**

Hayallerinizi Ertelemeyin

Frederick Smith 1944 yılında Mississippi'de doğmuştur. Erken yaşta babasını kaybetmiş, kendisi de küçük yaşta kemik hastalığına yakalanmıştır. Yale Üniversitesi'ne gittiği zaman, öğrencilerden ilerde ne yapmak istedikleri konusunda bir ödev hazırlamaları istenmişti.

Frederick Smith 1944 yılında Mississippi'de doğmuştur. Erken yaşta babasını kaybetmiş, kendisi de küçük yaşta kemik hastalığına yakalanmıştır. Yale Üniversitesi'ne gittiği zaman, öğrencilerden ilerde ne yapmak istedikleri konusunda bir ödev hazırlamaları istenmişti. Frederick, Amerika'yı kapsayan bir dağıtım ağı kurmayı tasarladığını yazdı. Bu ödevi gören profesörü, onun kağıdına bakınca kafasını sallayarak, "Olanaksız bir şey düşünüyorsun" dedi ve kırık not verdi. Frederick, Yale'den mezun olduktan sonra Vietnam'da çarpışan Amerikan birlikleri arasında uçakla iki yüzden fazla sefer yaptı.

Sonra 1970 yılında iş hayatına atıldı ve işin uzmanlarına Yale Üniversitesi'nde öğrenciyken sınav kağıdına yazmış olduğu hayalinden bahsetti. Nitekim onun fikrini beğendiler ve hemen uygulamaya koydular. Uçak ve kamyonları satın almak için çok para harcandı. Bu işte çalışan personelin ücreti de yüklü bir meblağ tutuyordu. Fakat Frederick, olumlu düşünen, daima "Ben yapabilirim!" diyen bir insan olarak, birçok kişiyi bu işe para yatırmaya ikna etmişti.

Fakat 1973'de, ilk uçak sefere çıktığı zaman, Yale Üniversitesi'nde kendisine bu işin yürümeyeceğini söyleyen profesörün söyledikleri gerçekleşti. Bu iş için 25 uçak alınmasına rağmen, ilk seferde ancak on sekiz paket gelmiş, ayrıca bütün dünyayı sarsan o ünlü petrol krizi patlak vermiş ve taşıma ücretleri çok yükselmişti. İşler o kadar kötü gidiyordu ki, şirket uçaklara yakıt alacak parayı bulamıyor, pilotlar uçaklarına kendi kişisel kredi kartlarıyla yakıt alıyorlardı.

Bugün şirketin mal varlığı 8 milyar dolara ulaşmış bulunuyor. Şirkette seksen beş binden fazla elaman çalışırken, yılda taşıdığı paket sayısı bir buçuk milyona ulaşmış durumda. Bu paketler dünyanın her tarafındaki ülkelere büyük bir düzenle taşınmaktadır.

Hedefinizi Netleştirin

Dünyanın en iyi yüzücülerinden Şorence Chatwik'in yaşadıkları, kendindeki gelişmeyi ölçemeyen bir kişiye neler olduğunu gösteren güzel bir örnektir.

Dünyanın en iyi yüzücülerinden Şorence Chatwik'in yaşadıkları, kendindeki gelişmeyi ölçemeyen bir kişiye neler olduğunu gösteren güzel bir örnektir. Şorence Chatwik, 4 Temmuz 1952 tarihinde Pasifik Okyanusu'na dalarak, Kaliforniya'ya doğru yüzmeye başlar. Eğer bu denemesini başarıyla tamamlarsa bunu yapan ilk bayan yüzücü olacaktı. Chatwik çok kararlı bir şekilde okyanusun sularına dalarak yüzmeye başladı. Ancak o gün yoğun sisten dolayı göz gözü görmüyordu, su ise aşırı derecede soğuktu. Bu zor deneme birçok insan tarafından televizyonlardan dakika dakika seyrediliyordu. Saatler ilerliyor, bir taraftan yorgunluk bir taraftan soğuk... Chatwik için dayanılmaz bir durumdu. Bu zorlu yüzüşe 15 saat dayandıktan sonra artık devam edemeyeceğini anlayınca kendisini sudan çıkarmalarını istedi. Yakındaki teknede bulunan annesi ve antrenörü karaya yaklaştığını belirterek yüzmeye devam etmesini söylediler. Ama Chatwik dönüp Kaliforniya sahillerine baktığında tek görebildiği yoğun bir sis tabakasıydı.

Az sonra Chatwik daha fazla dayanamayarak sudan çıktı. Dinlenip kendine geldikten sonra gazetecilerin "Kıyıya çok az bir mesafe kalmıştı niçin biraz daha dayanmadınız?" sorusuna "Bakın mazeret bulmak için söylemiyorum ama karayı görebilseydim başarabilirdim" cevabını verdi.

Chatwik'in pes etmesi ne yorgunluktan ne de soğuktan kaynaklanıyordu. Sis yüzünden karayı göremediği için hedefine ulaşamayacağını düşündü ve yüzmekten vazgeçti. Kendisi iki ay sonra aynı mesafeyi yüzerek geçmiş ve rekor kırmıştır.